

Posudek diplomové práce Pavly Blatné

Název práce: **Fenomén šikany na základních školách**

Zvolené téma se dotýká oblasti, ač často diskutované, přesto stále aktuální. Se šikanou se běžně setkáváme na všech typech základních i středních škol. Ty jsou nuceny se s tímto jevem dnes a denně potýkat, nacházet řešení a eliminovat jeho výskyt. Stále vzdělávání pedagogických pracovníků, v rovině teoretické i praktické, je proto v rámci prevence sociálně-patologických jevů nezbytné. Diplomantka práci zpracovává také s ohledem na upevnění role sociálního pedagoga v oblasti školství.

Práce je členěna na čtyři teoretické kapitoly, které zakončuje část zaměřující se na konkrétní řešení šikany na školách, doplněná kazuistikami.

První až třetí kapitola práce se dotýká všech základních aspektů podílejících se na rozvoji agresivního jednání jedince. Východiskem se zde stávají teoretické postuláty významných autorů, jakým je A. Adler, S. Freud, E. Fromm, A. Bandura, K. Lorenz a další. Důraz je kladen na výchovné působení, podporující frustraci dítěte, které může vzbuzovat agresivní tendence. Diplomantka se následně zabývá otázkami, které lze považovat ve výzkumu agresivity za aktuální a vyžadující si zvýšenou pozornost. Jde především o využívání internetového prostoru pro šikanu a vliv brutálních počítačových her na rozvoj agresivity u dětí. Uvedeny jsou jednotlivé internetové zdroje i s popisem nejagresivnějších scén. Zarážející je i výsledek uvedené ankety, který, byť v omezené míře, dokladuje podceňování virtuálního násilí rodiči. Do této oblasti bych směřovala diskusní námět pro obhajobu. Co může dle diplomantky způsobovat nedostatečný zájem či nedostatečné monitorování toho, jaké hry dítě na počítači hraje. Jde o rodičovský nezájem, podceňování problematiky, neznalost či spíše nedostatečnou „počítačovou gramotnost“ rodičů, které jim mnohdy znemožňuje kontrolovat to, s jakým obsahem se dítě na internetu setkává.

V rámci čtvrté kapitoly diplomantka rozebírá jednotlivá vymezení pojmu šikany, tak jak jsou uváděny odborníky zabývajícími se danou problematikou a současně se snaží vyvodit vlastní definici šikany. Rozebírány jsou jednotlivé druhy šikany, s využitím „Trojdimenzionální mapy“ M. Koláře a pozornost je směřována také do oblastí kyberšikany, která je v současné době předmětem odborného zájmu. Tato část je doplněna nejzávažnějšími případy šikany, které do této kategorie spadají, a které se již objevují i v rámci „českého prostředí“. Diplomantka se zabývá jednotlivými fázemi šikany i jejich aktéry a postihuje tak celý jev ve své komplexnosti. Pátá kapitola nastiňuje možnosti, které škola při řešení šikany může využít. Diplomantka uvádí jednotlivá zařízení, která jsou v kompetenci různých resortů. I zde bych dala námět k diskusi, zda tato meziresortnost výrazně nekomplikuje depistáž i následnou terapii jedinců s poruchami chování.

Celkové hodnocení:

Diplomantka předložila zajímavou práci, ve které prokázala schopnost integrace odborných poznatků z různých zdrojů i využití vlastních námětů a vzhledů do problematiky. V práci oceňuji především přiblížení oblasti kyberšikany, která v odborné literatuře není v současné době dostatečně propracována. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci: **výborně**

V Praze dne 25. 5. 2008

PhDr. Michela Vítěčková, Ph.D.

